

زندگی امروز، گمشده توسعه شهری چین

از ویرانه‌های عتیق تا فانتزی‌های قرن ۲۱ برنمای شهر

سارا ردایی، کارشناس ارشد معماری منظر، دانشگاه تهران
Sara.radaei@yahoo.com

نگس قیام‌امانی، کارشناس ارشد معماری منظر، دانشگاه تهران
n.ghayem.amani@gmail.com

چکیده: با روند پرشتاب توسعه اقتصادی چین، چهار برابر شدن نرخ رشد این کشور در طول دو دهه اول قرن ۲۱ و روند رو به رشد جهانی شدن، اجرای برنامه‌های توسعه‌ای گوناگون و عظیم در شهرهای مختلف چین امری دور از ذهن نیست. پکن و شانگهای از جمله شهرهایی هستند که با برخورداری از درهای اقتصادی باز و ارتباط با دنیای پیرامون قبل از سایر شهرهای چین جهانی شدن را تجربه کردند. در مسیر توسعه با بهره‌گیری از قانون عدم مالکیت شخصی، چهره شانگهای به عنوان شهر تجاری و یکی از سه قطب اقتصادی دنیا و پکن به عنوان شهری توربستی، تاریخی و یکی از قدیمی‌ترین پایتخت‌های جهان، متحول شد. در این توسعه شتاب‌زده دو رویکرد نسبتاً افراطی بر برنامه‌های توسعه شهرهای چین حاکم است؛ گاه اخذ رویکرد بین‌المللی که در آن بلوارهای وسیع، برج‌ها و مجتمع‌ها جایگزین بناهای ویران شده می‌شوند و گاه رویکرد تاریخی اساس کار می‌شود. در هر حال هر دو منعکس‌کننده تصویر چین قرن ۲۱ هستند. بسیاری از پروژه‌های حاضر چین تقلیدی سطحی و ارزان از معماری گذشته یا شیفتگی به رویکردهای بین‌المللی است که سبب از دست رفتن تاریخ اکنون در شانگهای تجاری و پکن تاریخی شده است. دو منطقه «کیانمن» در شهر پکن و «پودونگ» در شهر شانگهای نمونه بارزی از توسعه‌های شهری اخیر کشور چین است. اتخاذ دو رویکرد مختلف به شکل‌دهی سیمای آنها نتایج متفاوت از درک و ذهنیت مخاطب را القا می‌کند. در این تحقیق با معرفی دو رویکرد تاریخ‌گرا و بین‌المللی در دو نمونه کیانمن و پودونگ، نتایج تصمیمات مدیریت شهری در شکل دادن به نمای شهر مطابق با اهداف هویتی، کاربردی و زیباشناسی منظر شهری بررسی می‌شود.

واژگان کلیدی: نمای شهری، خیابان کیانمن پکن، رویکرد تاریخ‌گرا، رویکرد بین‌المللی، منطقه پودونگ شانگهای.

مقدمه

موج جهانی شدن و زندگی مدرن با شعارهایی چون "شهر با هویت"، "زندگی پیاده"، "شهر پایدار"، "حمایت از محیط انسانی" طرفدارانی را در میان دولت مردان پیدا کرده که مایه بهره‌برداری سیاسی آنها شده تا برنامه‌های سیاسی و اقتصادی خود را در پس این شعارها طرح کنند. چین علی‌رغم رویکردهای سیاسی و اقتصادی بسته دولت کمونیستی، برنامه‌های خاصی را با شعارهای پیش گفته در دو منطقه پکن و شانگهای (که در قلمرو قوم "هان" است) در پیش گرفته که آثار آن در سیمای شهری آنها جالب توجه است.

منطقه کیانمن پکن: نمایی تاریخی برای شهر مدرن

یکی از بحث برانگیزترین پروژه‌های بازسازی در شهر پکن، توسعه تاریخی منطقه کیانمن است؛ منطقه‌ای که به علت قرارگیری میدان تیان آن من (Tiananmen Square) در شمال آن یکی از پر بازدیدترین مناطق پکن به شمار می‌آید. خیابان کیانمن به طول ۸۴۰ متر در مرکز پکن بین میدان تیان آن من و خیابان زوشیکو (Zhu Shi Kou) و در منطقه تاریخی کیانمن واقع شده و بیشترین تغییر را در جریان بازسازی این منطقه به خود دیده است.

خیابان کیانمن در طول حیات خود چهار دوره شاخص دارد:

دوره اول: مسیر امپراتور برای رسیدن به معبد تیان تان در دوره مینگ (قرن ۱۴) بوده است. در آن زمان این خیابان زنگ یانگ من (Zheng Yang Men) نام داشت و عموم مردم حق استفاده از این مسیر را نداشتند.

دوره دوم: با استفاده عموم از مسیر و تجاری شدن خیابان بوده است. از آن زمان (قرن ۱۵) خیابان به «کیانمن» تغییر نام داد. تا به امروز کیانمن قریب به ۶۰۰ سال شاهراه تجاری به شمار می‌آید.

دوره سوم: تخریب منطقه کیانمن در حمله متفقین در ۱۹۰۰.

تصویر ۳

Pic 3

تصویر ۳: منطقه پودونگ قبل از توسعه، شانگهای، چین. مأخذ: www.consultjames.weebly.com

Pic3: Pudong area before Development. Shanghai, China. Source: www.consultjames.weebly.com

تصویر ۱ و ۲: خیابان کیانمن قبل و پس از بازسازی، پکن، چین. مأخذ: <http://hua.umf.maine.edu>

آرشیو مرکز پژوهشی نظر.
Pic1&2: Qianmen Street before and after renovation, Beijing, China. Source: <http://hua.umf.maine.edu> and Archive of Nazar research center.

تصویر ۱
Pic 1

شاهد تغییرات زیادی بود. در بستر شهرهای چین تغییراتی ساختاری شروع شد که نشان از تغییر سیاست‌های کلان دولت چین در بحث اقتصاد، اجتماع و روابط بین‌الملل داشت. این سیاست‌ها در شهرسازی به طور مشخص به ساخت مناطق شهری جدید با رویکرد فعالیت‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاری‌های تجاری منجر شد. از سال ۱۹۹۰ برنامه توسعه شهری چین و شانگهای یک دوره تجدید شهرنشینی و تغییر سازمان فضایی شهر را آغاز کرد. در سال ۱۹۹۳ دولت چین راه‌اندازی منطقه ویژه اقتصادی و مدرن پودونگ با رویکرد بین‌المللی را در دستور کار خود قرار داد. پودونگ (Pudong)، نام منطقه‌ای در بخش شرقی رودخانه هوانگ‌پو (Huangpu) با زمین‌های کشاورزی حومه‌ای در کنار انبارها و اسکله‌های ساحل رودخانه است. این منطقه در راستای برنامه‌های توسعه شهری جدید چین امروز به یک منطقه بین‌المللی و قطب اقتصادی و تجاری تبدیل شده است (<http://english.pudong.gov.cn>)؛ (تصویر ۳).

مقایسه رویکردهای طراحی در دو منطقه کیانمن و پودونگ

از آنجا که پکن شهری تاریخی و توریستی است، مدیریت شهری آن در برخورد با اکثر طرح‌های بازسازی، رویکرد توجه به ویژگی‌های تاریخی را اتخاذ کرد (Mayer, 2012). تخریب و بازسازی خیابان کیانمن جزئی از طرح وسیع شهرسازی منطقه تاریخی آن بود که مقامات محلی پکن و سرمایه‌گذارانی چون SOHO^۵ با شعار حفاظت از تاریخ، فرهنگ خیابان کیانمن و ارتقای اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و ادراک محیطی آن را پیش بردند.

- اهداف طرح
- نوسازی نماهای کهنه: از دید مقامات محلی چین مکان‌های تاریخی سدهای در برابر توسعه و سیمای شهر است و باید آنها را ویران و به جای آن سازه‌های جدید بنا کرد.
- نمایش قدرت و بازگرداندن شکوهی که توسط غرب از بین رفته بود.
- جذب توریست و رشد اقتصاد و تبدیل مسیر عبور به یکی از مهم‌ترین فضاهای توریستی پکن

تصویر ۲
Pic 2

دوره چهارم: بازسازی تاریخی در ۲۰۰۷ به بهانه میزبانی بازی‌های المپیک و بازگرداندن خیابان به دوره شکوه تجاری خود یعنی دوره مینگ و چینگ مطابق با تصاویر به جامانده دهه‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۳۰. در این بازسازی نمای خیابان براساس تصاویر دهه‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۳۰ بازسازی و مبلمان و تجهیزات خیابان نیز مطابق با زیباشناسی آن دوره طراحی و ساخته شد (تصاویر ۱ و ۲).

منطقه پودونگ شانگهای: چهره بین‌المللی جامعه‌ای در حال توسعه

پس از شروع اصلاحات در سال ۱۹۷۹ سیمای کلی شهرها در جمهوری خلق چین

شکل گرفت اما گلچینی از سمبل‌ها، ریختی کاملاً جدید به آن داد که منجر به گم‌گشتگی تاریخ فعلی خیابان در لایه‌لای نمایان‌های تقلیدی شد. استقرار برج‌ها و آسمان‌خراش‌ها در پودونگ شانگهای نیز خوانشی از معماری فانتری بین‌المللی شد که نشانی از زمینه‌گرایی و هویت تاریخی چینی را با خود به همراه نداشت.

• کارکردهای منطقه

امروز یکی از عوامل موفقیت پروژه‌های بازسازی، توجه به زمینه است. طرح‌هایی که در آنها زمینه‌گرایی فراتر از کالبد است و به فرهنگ و تاریخ جامعه نیز توجه شده است، با اقبال عمومی مواجه می‌شوند (حجتی و شیرازی، ۱۳۹۰: ۳۸). با وجود چنین تحولات جهانی، در پودونگ نه تنها زمینه تاریخی دیده نشد بلکه به لحاظ اجتماعی نیز، سنت‌های دیرینه چین متحول شد. زندگی و فعالیت انسانی در این فضاها مبتنی بر اصالت ماشین و خالی از روابط فردی و اجتماعی شده که محصول آن خاطره‌زدایی سرزمینی از ساکنین است (آل‌هاشمی و آتشین‌بار، ۱۳۸۹). به غیر از تابلوهایی به زبان چینی بر نمای ساختمان‌ها و تابلوهای راهنما نمی‌توان این بخش را متعلق به شانگهای یا چین دانست.

در کیانمن پکن پیاده‌راه‌سازی و ساخت نماها و میلمان‌های آشنای چینی منجر به شکل‌گیری فضای زنده‌فعالیتی شد. همچنین نمادهای تاریخی به واسطه توجه به زمینه زنده شد. به دنبال اعتراضات مردم، برنامه‌های توسعه‌ای کیانمن و پروژه بزرگ گولو (Gulou) در منطقه شمالی شهر ممنوعه متوقف شد. مرکز حفاظت میراث فرهنگی توانست دولت را متقاعد کند که از اجرای برنامه‌های بازتوسعه ۱۲٫۵ هکتاری خود در این منطقه منصرف شود (Mayer, 2012). هزینه‌های گزاف توسعه به راحتی در طرح‌های جایگزین جبران شدند. در کیانمن ترکیب دو فروشگاه سنتی و مدرن مطابق با زندگی امروز چینی توجه انواع سلاقی را جلب کرد.

• راهکارهای طرح

- فعال کردن بدنه خیابان با کاربری‌های تجاری و عرضه محصولات توریستی
- پیاده‌راه‌سازی برای مکث بیشتر (پیاده‌راه و تجاری‌سازی بدنه بهترین روش برای جذب سرمایه از طریق توریست است).

- ترکیب معماری سنتی و مدرن، غربی و شرقی و تبدیل خیابان کیانمن به یک خیابان مدرن با آمیزه‌ای از معماری اواخر دوران مینگو اوایل سلسله چینگ.

اما در شانگهای توسعه و تجربه جهانی شدن صورت دیگری داشت. در دو دهه اخیر تغییرات چشمگیری به خصوص در منطقه پودونگ رخ داده است. ورود چین به دنیای تجارت جهانی و سرعت گرفتن اصلاحات، از شهری شروع شد که روزگاری طولانی در استعمار انگلیس بود و حال و هوای انگلیسی داشت. بنابراین با توجه به اینکه این منطقه از ابتدا در بخشی از شهر شکل گرفت که زمین‌های کشاورزی در آن قرار داشت و بافت شهری چینی در آن به چشم نمی‌خورد دور از ذهن نبود که رویکرد توسعه در آن رویکردی بین‌المللی باشد (تصویر ۴).

• اهداف طرح

- شکل‌گیری قطب اقتصادی، تجاری و حمل و نقل بین‌المللی

- نمایش تکنولوژی و سرمایه در سیمای شهر

• راهکارهای طرح

- تبدیل منطقه روستایی به منطقه مرفه و ثروتمند شهری با تغییر زمین‌های کشاورزی و مزارع کنار رودخانه به ساختمان‌های بلند مدرن از نگاه مدیریت شهری وسعت و حومه بودن زمین‌های کشاورزی و عدم مالکیت خصوصی آنها بهترین مکان برای توسعه بود که به اقدامات مدرن‌سازی نیز سرعت می‌بخشید (<http://english.pudong.gov.cn>).

تصویر ۴

Pic 4

تصویر ۴: نمایی از پودونگ، نماد اصلاحات شانگهای، مأخذ آرشیو مرکز پژوهشی نظر.

Pic4: New Pudong areas, Symbol of Reform of Shanghai, China. Source: Archive of Nazar research center.

نمای شهرهای بزرگ در کشورهایی مانند چین امروزه تحت تأثیر رویکردهای افراطی بازگشت به گذشته و یا دروازه‌های باز به سبک‌های بین‌الملل به گونه‌ای کاملاً متضاد شکل گرفته است. دو منطقه «کیانمن» در شهر پکن و «پودونگ» در شهر شانگهای نمونه بارزی از توسعه‌های شهری اخیر کشور چین است. اتخاذ این دو رویکرد نتایج متفاوت از درک و ذهنیت مخاطب را القا می‌کند.

- ترکیب اندیشه بین‌المللی با ویژگی‌های محلی زیرساخت‌های این منطقه و تکیه بر صنعت "های‌تک و صنعت مدرن ساختمان" و ساخت برج‌ها و آسمان‌خراش‌ها.

نتایج رویکردها در شکل دادن به نمای این دو منطقه

• هویت منطقه

در بازسازی کیانمن آخرین ساختمان‌های تاریخی ویران شدند تا نماها و عناصر تقلیدی جای آنها را بگیرند. با آنکه هدف، ایجاد ویتروینی از فرهنگ و شکوه تجاری چین بود، اما ویتروینی از زیرخاک‌های تقلیدی ساخته شد. در این تقلید کور کورانه از گذشته نه تنها هویت بروز پیدا نکرد بلکه منجر به افول طرح اجرایی نیز شد (Dickie, 2008)؛ (تصویر ۵). از این رو با وجود همه تغییرات و زندگی پررونقی که دوباره در این خیابان شکل گرفت، خللی در تاریخ این منطقه پدیدار شد. اگرچه نماهای جذابی از دوره‌های پیشین در خیابان کیانمن

تصویر ۵
Pic 5

تصویر ۵: یک کوچه منتهی به خیابان کیانمن، انتقال خطوط برق به کوچه‌ها و تفاوت شدید میان ظاهر کوچه و خیابان، پکن، چین. مأخذ: آرشیو مرکز پژوهشی نظر.

Pic5: An alley leading to the Qianmen Street, transmission power lines to the extreme difference between the streets and around. Beijing, China. Source: Archive of Nazar research center.

تصویر ۶: نماهای جدید خاکستری کیانمن ترکیبی متعادل از نمای مدرن و سنتی و چینی و غربی هستند، پکن، چین. مأخذ: آرشیو مرکز پژوهشی نظر.

Pic6: New gray façade with balanced combination of traditional, modern, Chinese and Western features. Beijing, China. Source: Archive of Nazar research center.

تصویر ۶
Pic 6

این خیابان با نماهای مورد پسند گردشگران در مسیر میدان تیان آن من و فرصتی که پیاده‌راه شدن برای آن ایجاد می‌کرد و همین‌طور عرضه کالاهای توریستی، سود سرشاری را از این منبع اقتصادی دریافت کرد. ساختمان‌های تجاری پودونگ نیز امروز در رقابت‌های جهانی، سرمایه‌های عظیمی را جذب شانگهای می‌کنند.

کیانمن پس از یک بازسازی، شکلی منحصر به فرد گرفت که دیگر شبیه هیچ خیابانی نبود و هر جزیی از آن نیز یادآور کل خیابان بود. اما تجربه پودونگ با برج‌های بی‌مکان، آن را شبیه هر منطقه دیگری در هر کجای دنیا کرد. کنار هم قرار گرفتن آسمان‌خراش‌های بی‌مکان منظر جذابی به خصوص در شب در سمت غربی رودخانه ایجاد کرده‌اند. اما آنچه از پودونگ دیده می‌شود سیمایی بین‌المللی است که حاکی از تسلط قدرت‌های بزرگ بر چهره شهر شانگهای دارد. سیمایی که شهروندان و نمادهای زندگی و فعالیت آنان دخالت چندانی در ساخت آن ندارد.

تصویر ۷: سیما و منظر شبانه پودونگ، شانگهای، چین.
 مأخذ: www.onedir.com
 Pic7: Pudong night view, Shanghai, China. Source: www.onedir.com

• زیبایی‌شناسی منطقه

نمای خاکستری با ستون‌های قرمز رنگ و تزیین نما با کاشی‌های سبز، ترکیب رنگی سنتی مورد علاقه چینی‌هاست. در جداره‌سازی کیانمن این ترکیب رنگی بسیار دیده می‌شود. تنوع رنگ و یکنواختی عناصر تکرارشونده نمایی حکومتی به کیانمن بخشیده است. در مقابل در پودونگ خط آسمان متغیر و نماهای متنوع و تک‌رنگ زیبایی متنوعی به فضا داده است (تصویر ۶). علاوه بر این، منظر شبانه در منطقه پودونگ زیبایی معنوی به فضا داده است و این جداره را به نمایی خاطره‌انگیز در شهر شانگهای تبدیل کرده است (تصویر ۷). نکته دیگر در مقایسه این دو منطقه مقیاس جداره‌هاست. در منطقه کیانمن جداره‌های خیابان را ساختمان‌های ۲ و ۳ طبقه با مقیاسی انسانی شکل داده است. به این ترتیب حضور انسان و شکل‌دهی به نمای خیابان نقش مهمی در منظر خیابان ایفا کرده است. در مقابل جداره خارج از مقیاس انسانی آسمان‌خراش‌های منطقه پودونگ نما را به صورت چشم‌اندازی مستقل از حضور انسان معرفی می‌کند.

جمع‌بندی

در شهر شانگهای تصمیم‌گیری برای اجرای شهرنشینی بین‌المللی در مناطقی مانند پودونگ، فرآیندی است که امروز مظهر نوسازی شانگهای و نماد اصلاحات چین به شمار می‌رود. این رویکرد از سیمای سال‌های استعمار چین شروع و امروز به پودونگ و بناهای بی‌مکان آن رسیده و سیمایی بی‌هویت را در منطقه شکل داده است. اگر از خیابان بوند به نمای پودونگ در کنار رودخانه بنگرید شاید نتوانید تشخیص دهید که در کدام کشور و یا شهر هستید. شانگهای، لندن یا نیویورک. این همان اتفاقی هست که در دهه اخیر با قدرت گرفتن شرکت‌های بزرگ چندملیتی نماهای یکسان بدون توجه به بستر و هویت منطقه را برای شهرها رقم می‌زنند.

پکن نیز با امید به سود سرشار مالی حاصل از صنعت توریسم، مالکیت دولتی زمین‌های منطقه کیانمن، قدرت‌طلبی بنگاه‌های بزرگ سرمایه‌گذار و نیروی کار ارزان خود، توانست تغییرات بنیادی در مرکز تاریخی شهر یا حومه‌های شهری ایجاد کند و در بخش‌های مختلف

شهر با این تغییرات، مانورهای سیاسی و نمایی از یک زندگی مدرن چینی را به ظهور برساند. فشار توسعه سریع و اهداف غیرفرهنگی دولت سبب شد رویکرد تاریخی، تقلیدی سطحی از سبک معماری باستانی آن تلقی شود. این مسئله در کنار استقبال از رشد مراکز تجاری که نمادهای توسعه، روند بین‌المللی شدن و نشان دادن چین مرفه و پیشرفته هستند، بر هدف تجاری و سیاسی این بازسازی‌ها بیشتر تأکید کرد. نوسازی‌هایی که به گفته «وانگ جون» (Wang Jun) ^۷ بهانه‌ای برای تلاش‌های بی‌رحمانه و پرسود توسعه املاک وابسته به دولت شد. این گونه می‌شود که یک خیابان تاریخی به یک خیابان عتیقه جعلی و تصنعی تبدیل می‌شود و نماهای اصلی شهر پشت نماهای جعلی مدرن و عتیقه پنهان می‌ماند ■

پی‌نوشت

۱. کیانمن به معنی مقابل دروازه جنوب است چرا که مقابل دروازه جنوبی میدان "تیان آن من" یعنی "ژنگ یانگ من" واقع شده بود.
۲. با ساخت گرانده کانال که شمال و جنوب چین را به هم متصل می‌کرد و همچنین بهسازی رودخانه "کواشو چینگ"، فعالیت‌های تجاری در حاشیه مسیر رودخانه شکل گرفت. از آنجایی که رشته‌کوه‌های شمالی پکن مانند نسیری آن را از دستبرد مهاجمان شمالی حفظ می‌کردند، محیطی امن برای تجارت در این شهر پدید آمد و کم‌کم تجار در این شهر ساکن شدند و در این خیابان به تجارت پرداختند.
۳. در اواخر ۱۸۰۰ پکن دچار قحطی، جنگ با ژاپن و ناآرامی‌های داخلی توسط گروه مشت‌زن‌ها شد. اغتشاشات این گروه سرانجام در سال ۱۹۰۰ این کشور را درگیر جنگ با اروپا کرد و در همین سال نیز گروه متفقین، کیانمن را ویران ساخت.
۴. پس از جنگ از سال ۱۹۱۰ طرح‌های متعددی برای بازسازی این خیابان تجاری قدیمی داده شد تا اینکه در نهایت در سال ۲۰۰۷ به بهانه بازی‌های المپیک ۲۰۰۸ بزرگ‌ترین تغییر در خیابان اتفاق افتاد.
۵. بزرگ‌ترین املاک توسعه دهنده در پکن چین است.
۶. گولو یکی از محلات سنتی پکن است که در راستای توسعه شهر تصمیم گرفته شد این محله به یکی از مناطق گردشگری و نماد فرهنگی پکن تبدیل شود، اما تجربه ناموفق توسعه خیابان کیانمن موجب توقف اجرای آن شد.
۷. نویسنده کتاب ثبت تکاملی شهر پکن (An evolutionary record of Beijing city).

فهرست منابع

- حجتی، ریحانه و شیرازی، زهره. (۱۳۹۰). زمینه، تضمین تداوم حیات منظرین، مجله منظر، ۳ (۱۷): ۴۱-۳۴.
- آل‌هاشمی، آیدا و آتشین بار، محمد. (۱۳۸۹). عبرت از لاس وگاس. قابل دسترسی در: <http://www.cadnazaronline.ir/fa/pages/?cid=۸۰۳>. (تاریخ مراجعه: ۹۱/۱).

Today's life, the lost Element in China's Urban Development

From Ancient Urban Decorations to 21st Century Fancy Landscapes

Sara Radaee, M.A. in Landscape Architecture, University of Tehran, Iran.
Sara.radaei@yahoo.com

Narges Ghayem Amani, M.A. in Landscape Architecture, University of Tehran, Iran.
n.ghayem.amani@gmail.com

Abstract: As the economic growth is accelerated in China, the growth rate has been increased four times as much as this past rate during the first two decades of the 21st century and as the trend of globalization grows, the accomplishment of several large developmental programs is also expected. Beijing and Shanghai are among the cities that have experienced globalization earlier than other cities of China by their extended economy and communication in the world.

In this rapid growth, there are two rather radical approaches to the developmental programs of cities in China. Sometimes wider boulevards, towers, facilities and international approaches take the place of approaches that refers to East and China and sometimes the historic approaches are the basis of development, however, they both reflect the image of China in the 21st century. Most of the latest projects in China originate from cheap and shallow imitation of historic architecture or the fascination of international styles which have eventually resulted in loss of present history in trading and historic cities such as Shanghai and Beijing. The examples of the latest urban development are Beijing Qianmen and Shanghai Pudong regions where these dominant approaches have results in different shaping as well as completely opposite impression on people.

The issue of no personal property rights has totally transformed the appearance of Shanghai as a trading city and one of the three economic powers of the world and Beijing as a historic city for tourism and one of the oldest capitals of the world. Beijing Municipal Administration adopted a historical approach in Qianmen restructuring plan due to historic background and tourism, therefore the Streets are brought back to their commercial glory of the Ming and Qing period according to the aesthetics of the period. However, the globalization in Shanghai followed "high-tech building industry" and combined the concepts of international development and regional features.

The latest historic buildings of Qianmen were ruined and imitated elements and facades took over the place. After the renewal, the street gained a new appearance which did not remind or resemble any other street. However the Pudong experience with its placeless towers made the area looked alike everywhere else in the world. Unlike the human scaled towers of Qianmen, the tall towers of Pudong, created a development of space based on the originality of vehicle transfer and transformed the longstanding tradition in China. Diversity of colors and integrity of repeated elements (furniture and height) is prevailing in Qianmen (dictating façade) while a varied skyline and monotone facades are observed in Pudong. Furthermore, the lighting programs in Pudong have made aesthetic and functional influences on this façade of Shanghai.

Achieving full financial benefits from tourism, state ownership of land, large investment and hegemonism of real estate firms as well as cheap labor force eventually caused fundamental changes in city centers and urban parts and political maneuvering and a show of Chinese life has emerged as a result. But the pressure of rapid development and the non cultural purposes of the government lead to imitative historic approaches and shallow imitation of historical architecture and as a result China remains hidden behind facades of fake modern and antique today.

Keywords: Urban façade, Qianmen street in Beijing, Historical approach, International approach, Pudong area in Shanghai.

تصویر ۷

Pic 7

Reference list

- Alehashemi, A. & Atashinbar, M. (2010). *Edification of Las Vegas*. Available from: www.nazaronline.ir (accessed 20 October 2011).
- Dickie, M. (2008). *Ancient quarter makes way for modern antiquity*. Available from: <http://www.ft.com/cms/s/0/eff862a8-3c05-11dd-9cb2-0000779fd2ac.html#axzz29rNhLsNF> (accessed 5 October 2012).
- Hojjati, R & Shirazi, Z. (2011). Context: guaranty of continuance of life in Landscape, *Journal of Manzar*, 3(17): 34_41.
- Introduction of Pudong new area. (2010). Available from: http://english.pudong.gov.cn/html/pden/pden_ap_ooop_pi/2010-04-10/Detail_72491.htm (accessed 20 October 2011).
- Lujiazui and the "Pudong Miracle" – 20 Years of Transformation. (2011). Available from: <http://www.bricoleurbanism.org/category/china> (accessed 20 October 2011).
- Mayer, A. (2012). An Experience in Contrasts: Redevelopment in Beijing's Historic Qianmen Neighborhood. Available from: <http://www.chinaurbandevelopment.com/?p=1855> (accessed 9 October 2012).